

Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο για την εορτή των Αγίων Πάντων στην ομώνυμη Ιερά Μονή Βεροίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Κυριακή 30 Ιουνίου (εορτή των Αγίων Πάντων) πανηγύρισε η Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεροίας στα Πιέρια Όρη.

Το πρωί τελέστηκε πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του εν Αθήναις εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριαρχείου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαοδικείας κ. Θεοδωρήτου. Συμμετείχαν ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Λίπλγιαν κ. Δοσίθεος (Πατριαρχείο Σερβίας), ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ουγγαρίας κ. Σιλουανός (Πατριαρχείο Ρουμανίας), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζουγκκίδι και Τσαΐσι κ. Γεράσιμος (Πατριαρχείο Γεωργίας) και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο. Παρέστησαν επίσης συμπροσευχόμενοι ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ιεραπόλεως κ. Αρσένιος (Πατριαρχείο Αντιοχείας) και ο Θεοφιλέστατος

Επίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος (Εκκλησία της Κύπρου).

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας έλαβε χώρα η ευλόγηση του κολύβου των Αγίων, καθώς επίσης και μνημόσυνο των κτητόρων της Ιεράς Μονής.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας

«Καί οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ έκομίσαντο τήν έπαγγελίαν ... ίνα μή χωρίς ήμῶν τελειωθῶσιν».

Κυριακή μετά τήν έορτή τῆς Πεντηκοστῆς, τήν έορτή τῆς έπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καί ή Έκκλησία μας τιμᾷ στά ιερά πρόσωπα τῶν αγίων Πάντων, τούς γλυκεῖς καρπούς τοῦ Αγίου Πνεύματος πού χαριτώνει καί αγιάζει τόν άνθρωπο. Τούς τιμᾷ φέτος μαζί μέ τούς αγίους ένδόξους άποστόλους καί μαθητές τοῦ Κυρίου, οἱ όποῖοι υπῆρξαν οἱ πρῶτοι πού έλαβαν τό Άγιο Πνεῦμα, καί κατέχουν έξέχουσα θέση μεταξύ τῶν αγίων.

Τιμᾷ όμως καί όλους εκείνους οἱ όποῖοι επέτυχαν τόν άγιασμό τους καί πρό τῆς έπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος, όλους τούς άπ' αἰῶνος καί μέχρι τοῦ Χριστοῦ όσίους καί δικαίους, τούς όποίους μνημονεύει στό σημερινό άποστολικό άνάγνωσμα ό πρωτοκορυφαῖος άπόστολος Παῦλος.

Πῶς επέτυχαν όμως αὐτοί τόν άγιασμό τους; Μᾶς τό διευκρινίζει ό μέγας άπόστολος. Τόν επέτυχαν διά τῆς πίστεως. Πίστευσαν στόν Θεό πού δέν τόν γνώριζαν, όπως τόν γνωρίζουμε έμεῖς σήμερα, διότι έμεῖς τόν γνωρίζουμε διά τοῦ Χριστοῦ, ό όποῖος καί εἶναι, όπως λέγει ό ἴδιος ό Κύριός μας, ό μόνος πού τόν γνωρίζει καί τόν άποκαλύπτει σέ όποιον θέλει.

Πίστευσαν καί στόν Χριστό, τόν όποῖο άνέμεναν ως Μεσσία καί σωτήρα, σύμφωνα μέ τούς προφήτες, χωρίς νά τόν έχουν δεῖ καί Αὐτόν.

Καί μέ αὐτή τήν πίστη, ή όποία εἶναι «έλπιζομένων υπόστασις», όπως μᾶς διδάσκει καί πάλι ό μέγας άπόστολος Παῦλος, έβλεπαν τόν Θεό, πού δέν εἶχαν δεῖ, καί τόν όμολογοῦσαν, έστω καί αν αὐτό σήμαινε ότι έπρεπε νά υπομείνουν όλα τά φρικτά μαρτύρια, τά όποῖα περιέγραψε σήμερα ό άπόστολος.

Τήν ἴδια πίστη διέθεταν καί οἱ άγιοι άπόστολοι καί μαθητές τοῦ Κυρίου μας, γιατί καί αὐτοί, όταν τούς κάλεσε ό Χριστός νά τόν ακολουθήσουν, δέν ήξεραν ποιός άκριβῶς ήταν, ούτε μπορούσαν νά φανταστοῦν ότι εἶναι ό Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. Κι όμως τόν πίστευσαν καί έτσι μπόρεσαν νά δοῦν σ' Αὐτόν μέ τήν πίστη, όσα άλλοι δέν έβλεπαν, μέχρι νά λάβουν τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καί νά

τόν ὁμολογήσουν ὑπομένοντας καί αὐτοί τίς κακουχίες καί τίς φυλακίσεις καί τά μαρτύρια, πού περιγράφει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν ἐπιστολή του πρὸς τοὺς Κορινθίους.

Τό ἴδιο συνέβη καί μέ ὅλους τοὺς ἁγίους, τοὺς ὁσίους καί τοὺς μάρτυρες, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν ἀποστόλων μέχρι σήμερα. Ἡ πίστη τους γινόταν δύναμη ὁμολογίας ἀλλὰ καί ὑπομονῆς γιὰ ὅσα ἀντιμετώπιζαν, προκειμένου νά ἐπιτύχουν τόν σκοπὸ τῆς ζωῆς τους, τόν ἁγιασμό τους καί τὴ συνάντησή τους μέ τόν Θεό.

Αὐτά τά δύο στοιχεῖα, αὐτές τίς δύο ἀρετές διδάσκουν καί σέ μᾶς οἱ Ἅγιοι Πάντες, πού τιμοῦμε καί πανηγυρίζουμε στήν Ἱερά αὐτὴ Μονή, ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη στὴ χάρη τους, μαζί μέ τίς εὐλαβεῖς μοναχές πού συναπαρτίζουν τὴν Ἱερά Ἀδελφότητά της, καί ἔχουν τό προνόμιο νά τοὺς ἔχουν ὡς προστάτες ἀλλὰ καί ὡς πρότυπα στὴ μοναχικὴ τους ζωὴ καί στὸν πνευματικὸ τους ἀγώνα.

Πίστη καί ὑπομονή εἶναι οἱ δύο ἀρετές πού μποροῦν νά ὁδηγήσουν καί ἐμᾶς ἐκεῖ πού ὁδήγησαν καί ὅλους τοὺς ἁγίους πού τιμοῦμε σήμερα, στὸν ἁγιασμό μας. Μποροῦν νά μᾶς ὁδηγήσουν ἐκεῖ ὅπου μᾶς περιμένουν οἱ ἐορταζόμενοι ἅγιοι Πάντες, «ἵνα μὴν χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν».

Τὴν πίστη καί τὴν ὑπομονή ἄλλωστε μᾶς συστήνει καί ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γιατί χωρὶς πίστη στὸν Χριστό, ἀλλὰ καί χωρὶς πίστη ὅτι μποροῦμε καί ἐμεῖς μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἐπιτύχουμε τόν ἁγιασμό μας, εἶναι ἀδύνατον νά προχωρήσουμε στὸν ἀγώνα μας καί στήν πνευματικὴ μας ζωὴ. Γιατί χωρὶς πίστη ὁ ἀγώνας μας δέν ἔχει νόημα καί δέν μπορεῖ νά ἔχει ἀποτέλεσμα.

Ἡ πίστη ὅμως αὐτὴ δέν θά πρέπει νά εἶναι γενικὴ καί ἀόριστη, ἀλλὰ νά εἶναι συνειδητὴ πίστη, τῆς ὁποίας ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἀρχὴ καί τό τέλος, εἶναι ὁ ἀρχηγός καί τελειωτής.

Καί ἂν ἔχουμε αὐτὴ τὴν πίστη στὸν Χριστό, τότε θά ἔχουμε καί τὴν ὑπομονή πού ἀπαιτεῖται γιὰ νά τρέξουμε τόν δρόμο τῆς ζωῆς μας μέχρι τό τέρμα, χωρὶς νά σταματήσουμε στὰ ἐμπόδια καί στοὺς πειρασμούς πού θά συναντήσουμε, ἀλλὰ ξεπερνώντας τα, ἔχοντας τό βλέμμα προσκολλημένο στὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ σκοπός καί τό τέρμα τῆς διαδρομῆς μας, εἶναι ἡ δύναμη καί ὁ συμπαραστάτης μας.

Ἄς ἀγωνιζόμαστε, λοιπόν, μέ πίστη καί ὑπομονή, ὥστε διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἀγίων Πάντων ἀλλὰ καί τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμεων ἀποστόλων, νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἐπιτύχουμε τόν ἁγιασμό μας καί νά γίνουμε μέτοχοι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καί μαζί μέ τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο, τόν ἰδρυτὴ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν

ὁποῖο ἐορτάσαμε χθές, ἀλλά ἐορτάζουμε καί σήμερα, καθώς καί αὐτός συγκαταριθμεῖται μεταξύ τῶν ἁγίων Πάντων, ἀλλά καί καθώς ἡ σημερινή ἐορτή ἀποτελεῖ συνέχεια τῶν Παυλείων.

Ἔτσι σήμερα ἔχουμε τή χαρά νά ἐορτάζουμε τοὺς ἁγίους Πάντες καί τήν πανήγυρη τῆς Μονῆς μας μέ τήν παρουσία καί τή συμμετοχή τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀγίων Ἀρχιερέων, πού ἦλθαν στή Βέροια ὡς ἐκπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν τους γιά τό Λ΄ Συνέδριο τῶν Παυλείων καί τίς λατρευτικές ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἀλλά ἦλθαν καί ἐδῶ, γιά νά εὐλογήσουν καί νά τιμήσουν τήν Ἱερά αὐτή Μονή καί τήν Ἀδελφότητά της μέ τό λαμπρό σημερινό πολυαρχιερατικό συλλεῖτουργο.

Τοὺς εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας γιά τήν ἀγάπη τους καί τήν χαρά τῆς παρουσίας τους καί τοὺς παρακαλῶ νά εὐχονται καί γιά τήν Ἱερά Μονή τῶν Ἀγίων Πάντων ἀλλά καί γιά τήν Ἱερά Μητρόπολή μας, ὥστε νά ἀκολουθοῦμε ὅλοι τό παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί πάντων τῶν ἁγίων μας.

Σήμερα ἦταν ὄντως μία εὐτυχής συγκυρία, νά ἔχουμε σήμερα στήν ἐορτή τῶν Ἀγίων Πάντων ἀρχιερεῖς οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἀπό διάφορα Πατριαρχεῖα. Καί μήν ξεχνοῦμε ὅτι οἱ Ἅγιοι Πάντες δέν ἦταν οἱ ἅγιοι τοὺς ὁποίους γνωρίζουμε ἢ οἱ ἅγιοι προέρχονται ἀπό τόν ἐλλαδικό χῶρο. Ἦταν ἅγιοι οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἀπό ὅλο τόν κόσμο. Γι' αὐτό καί ἡ Λειτουργία μας ἦταν σήμερα οἰκουμενική. Εἴχαμε ἀρχιερεῖς ἀπό ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν τό Μοναστήρι μας σέ διάφορες γλῶσσες. Εἴχαμε ἀρχιερεῖς ἀπό τή Συρία, ἀπό ὅπου εἶναι ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί τόσοι ἄλλοι ἅγιοι. Εἴχαμε ἀπό τή Ρουμανία, τή Σερβία, τή Γεωργία, τήν Κύπρο. Ὅλοι αὐτοί οἱ ἀρχιερεῖς προσευχήθηκαν μαζί μας στοὺς Ἁγίους Πάντες καί στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, ὥστε διά τῆς πίστεως καί διά τῆς ὑπομονῆς νά ἐπιτύχουμε τή σωτηρία μας, παρακαλώντας τοὺς ἁγίους νά βοηθήσουν στήν προσπάθεια τοῦ καθενός ἀλλά καί στήν προσπάθεια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Γι' αὐτό εἴμαστε εὐγνώμονες σέ ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς, μέ πρῶτον τόν ἐκπρόσωπο τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου ἀπό τήν Ἀθήνα, πού ἦταν προεξάρχων σήμερα τῆς πανηγύρεώς μας.

Ἄς εὐχηθοῦμε οἱ ἅγιοι διά πρεσβειῶν τους νά μᾶς ἐλεήσουν ὅλους καί νά μᾶς οδηγήσουν στή σωτηρία.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)